

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΚΑΤΣΙΟΣ
dgatsios@e-typos.com

Εναλλακτικό πρόγραμμα είναι το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ, τα άμεσα κυβερνητικά μέτρα του οποίου παρουσιάσαμε στη Διεθνή Εκθεση Θεσσαλονίκης», επισημαίνει, στον Ελεύθερο Τύπο της Κυριακής ο υπεύθυνος οικονομικής πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ, **Γιάννης Μπλιός**, όταν ερωτάται εάν η Κουμουνδούρου διαθέτει plan B. Όπως σημειώνει, το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης θα καταργήσει τις πολιτικές της λιτότητας, τα Μνημόνια, και θα τις αντικαταστήσει με το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης. «Με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ την πολιτική που θα ασκείται δεν θα την αποφασίζουν οι αγορές, αλλά ο ελληνικός λαός», τονίζει.

Ας ξεκινήσω από ένα θέμα που δεν απαντήθηκε στο Λονδίνο. Δεν απαντήθηκε ούτε από τον πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ, στην τελευταία συνέντευξή του. Εάν η γραμμή της σκληρής διαπραγμάτευσης βρει τοίχο στην Ευρώπη, το κόμμα σας διαθέτει plan B; Έχετε εναλλακτικό πρόγραμμα;

Εναλλακτικό πρόγραμμα είναι το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ, τα άμεσα κυβερνητικά μέτρα του οποίου παρουσιάσαμε στη Διεθνή Εκθεση Θεσσαλονίκης. Θα καταργήσουμε τις πολιτικές της λιτότητας, τα Μνημόνια, και θα τις αντικαταστήσουμε με το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης. Με αυτό το πρόγραμμά μας θα λάβουμε την εντολή διακυβέρνησης από τον ελληνικό λαό, σε αυτόν δεσμευόμαστε, είναι ζήτημα λαϊκής και εθνικής κυριαρχίας, είναι ζήτημα Δημοκρατίας, και, όπως ξέρετε, κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει την ανάγκη να υπάρχει Δημοκρατία στην Ευρώπη. Αξονες του προγράμματός μας είναι η αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, η επανεκκίνηση της οικονομίας με αντιμετώπιση του προβλήματος του ιδιωτικού χρέους προς το Δημόσιο και τις τράπεζες, η αποκατάσταση της διαπραγματευτικής ικανότητας και της αξιοπρεπούς διαβίωσης των εργαζομένων, η μεταρρύθμιση του κράτους με τη διεύρυνση της Δημοκρατίας και τη θεσμική διαφάνεια.

Πως σκέφτεστε να κινηθείτε στο ζήτημα της διαπραγμάτευσης του δημόσιου χρέους;

Πρόκειται για πρόβλημα ευρωπαϊκό, που πλήττει όχι μόνο την Ελλάδα, αλλά την ευρωζώνη ως σύνολο. Θα το ανοίξουμε ως αυτό ακριβώς που είναι, ευρωπαϊκό ζήτημα. Οι συνθήκες έχουν ωριμάσει, οι ευρωπαϊκές οικονομίες του Νότου δεν μπορούν να στερούνται πόρους που ξεπερνούν το 4% του ΑΕΠ για να αποπληρώνουν ένα χρέος που διαρκώς επιδεινώνεται. Αυτές είναι πολιτικές που στραγγαλίζουν τους εργαζομένους και τις μεσαίες τάξεις προς όφελος μιας μικρής ολιγαρχίας. Όμως προσέξτε: Μιλάμε για αλλαγή πολιτικής και για διαπραγμάτευση. Η διαπραγμάτευση εμπεριέχει ένταση, αλλά δεν πρόκειται για «πόλεμο», όπου η μία πλευρά προσπαθεί να καταστρέψει την άλλη. Διαπραγμάτευση σημαίνει αντιπαράθεση σε ένα πλαίσιο όπου μπορεί να υπάρξει συμφωνία. Διότι αναλογίζεστε πόσο καταστροφικό θα ήταν για την ευρωζώνη ολόκληρη, για την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, για το μέλλον της Ευρώπης, αν μία ή περισσότερες χώρες υποχρεώνονταν σε χρεοστάσιο, μόνο και μόνο για να συνεχίσουν κάποιες οικονομικές ελίτ να πλουτίζουν μέσα στην κρίση σε βάρος της κοινωνικής πλειοψηφίας; Προφανώς οι δανειστές θα ξεκινήσουν τη διαπραγμάτευση λέγοντας ότι όσα διεκδικούμε για το λαό και τη χώρα «δεν γίνονται». Αυτό σημαίνει ότι η διαπραγμάτευση μπορεί να διαρκέσει αρκετό χρονικό διάστημα. Προφανώς, ακόμα, θα υπάρξουν ενδεχομένως και απειλές. Όμως η απειλή «πολέμου» δεν αποτελεί πόλεμο. Ιδιαίτερα σήμερα, που οι πολιτικές λιτότητας έχουν αποτύχει παντού ως προς τους διακρυγμένους στόχους τους (ανάπτυξη, μείωση της ανεργίας, του δημόσιου χρέους κ.λπ.) και όλο και περισσότερο η ευρωπαϊκή κοινή γνώμη αναγνωρίζει πλέον ότι «ουκ αν λάβοις παρά του μη έχοντος».

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΗΛΙΟΣ

ΜΕ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΣΥΡΙΖΑ ΘΑ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ Ο ΛΑΟΣ, ΟΧΙ ΟΙ ΑΓΟΡΕΣ

Υπάρχει δυναμική για την επίτευξη αυτοδυναμίας

Αφού το ΚΚΕ λέει «όχι» σε συνεργασία και οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, με βάση τις μέχρι τώρα δημοσκοπήσεις, παλεύουν για να μπουν στη Βουλή, τι θα πράξει ο ΣΥΡΙΖΑ, σε περίπτωση μη αυτοδυναμίας; Θεωρείτε ότι η χώρα πρέπει να πάει σε νέες εκλογές; Εάν όχι, με ποιους θα συνεργαστεί ο ΣΥΡΙΖΑ; Με το «Ποτάμι», που ο κ. Τσίπρας είπε ότι «φτιάχτηκε, για να αρδεύσει τα άγονα χωράφια της μνημονιακής πολιτικής», το ΠΑΣΟΚ ή τη Νέα Δημοκρατία στη λογική του «Μεγάλου συνασπισμού»; Θυμηθείτε τον Απρίλιο του 2012. Κανείς δεν μπορούσε να φανταστεί την πολιτική σκηνή που προέκυψε από τις εκλογές του επόμενου

μήνα, του Μαΐου 2012. Είναι δύσκολο να πούμε σήμερα ποια κόμματα θα είναι στην επόμενη Βουλή. Το μόνο που θεωρώ σίγουρο είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα είναι πρώτο κόμμα και ότι έχει πλέον τη δυναμική να κατακτήσει την κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Γι' αυτό θα εργαστούμε και θα το πετύχουμε. Είμαστε υποχρεωμένοι να το πετύχουμε διότι είναι αδύνατο να εξέφρασαν και εκφράζουν τη λιτότητα, την κατάργηση δικαιωμάτων, που περιφρονούν τον κόσμο της εργασίας, που καταστρέφουν τη μικρή και μεσαία επιχειρηματικότητα, που υπονομεύουν το μέλλον της νέας γενιάς, που οδηγούν τους απόμαχους της εργασίας σε απόγνωση. ■

Ακουσα τον κ. Τσίπρα, στην ομιλία του στη Λαμία, να αναφέρει για τις αγορές ότι «εμείς θα βαράμε το νταούλι και αυτές θα χορεύουν». Τι ακριβώς εννοείτε;

Με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, την πολιτική που θα ασκείται δεν θα την αποφασίζουν οι αγορές, αλλά ο ελληνικός λαός. Το πρόγραμμά μας αλλάζει τις προτεραιότητες της ασκούμενης πολιτικής, οικοδομεί ένα πλαίσιο κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης με προστασία των ανθρώπων που επλήγησαν από τη λιτότητα και τη διάλυση του κοινωνικού κράτους. Βασίζεται σε δημοσιονομικές παρεμβάσεις που δεν στηρίζονται στο δανεισμό από τις αγορές, αλλά στην ανακατανομή υπάρχοντων πόρων και βεβαίως στη δημιουργία νέων.

Το ευρώ είναι ένα νόμισμα με δικαιώματα, αλλά και υποχρεώσεις, που έχουν δομηθεί στη λογική των χαμηλών ελλειμμάτων και του χαμηλού πληθωρισμού. Οι πολιτικοί σας αντίπαλοι επισημαίνουν ότι η λογική του ΣΥΡΙΖΑ απαιτεί τα δικαιώματα και απορρίπτει τις υποχρεώσεις. Πώς περιμένετε να πείσετε για τα επιχειρήματά σας στα κρίσιμα ζητήματα;

Το πρόβλημα δεν έγκειται στο ότι περισσότερες χώρες έχουν το ίδιο νόμισμα, αλλά στον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί ο «εκδότης» και «διαχειριστής» του νομίσματος, η εκάστοτε Κεντρική Τράπεζα, εν προκειμένω η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ). Η απόφαση η ΕΚΤ να μην παίζει το ρόλο του «δανειστή τελευταίας καταφυγής», δηλαδή να μη στηρίζει τα κράτη έναντι των χρηματογορών όταν υπάρχει τέτοια ανάγκη, είναι πολιτική απόφαση. Εκφράζει το ακραίο νεοφιλελεύθερο δόγμα ότι η πολιτική πρέπει να υποκαθίσταται από τις στρατηγικές των χρηματογορών. Ότι κάθε οικονομική κρίση πρέπει να λειτουργεί ως «ευκαιρία» για τους κατόχους του χρήματος και του πλούτου, σε βάρος της κοινωνικής πλειοψηφίας. Αυτή η πολιτική στρατηγική έχει φθάσει στα όριά της. Είναι ζήτημα χρόνου να ανατραπεί.

Εσωτερικός δανεισμός μπορεί να γίνει, στην περίπτωση που υπάρξει ανάγκη;

Και σήμερα γίνεται εσωτερικός δανεισμός μέσω της έκδοσης εντόκων γραμματίων του Δημοσίου.

Εάν κληθείτε ως κυβέρνηση να διαχειριστείτε ένα Μνημόνιο σε εξέλιξη, με την απειλή από την ΕΚΤ για κλείσιμο της στρόφιγγας χρηματοδότησης προς τις τράπεζες, πως σκέφτεστε να αντιδράσετε;

Με κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ δεν θα υπάρχει Μνημόνιο. Η λαϊκή κυριαρχία είναι ισχυρότερη από κάθε Μνημόνιο. Όσο για την απειλή «για κλείσιμο της στρόφιγγας χρηματοδότησης προς τις τράπεζες», σας επαναλαμβάνω: άλλο πόλεμος και άλλο απειλή πολέμου. Αν η ΕΚΤ έκλεινε τη στρόφιγγα χρηματοδότησης προς τις τράπεζες, η καταστροφή για την παγκόσμια οικονομία θα ήταν ασύγκριτα μεγαλύτερη από εκείνη που προκλήθηκε όταν αφέθηκε η Lehman Brothers να χρεοκοπήσει. Κανένας χέφρων δεν πυροβολεί τα πόδια του.

Ο κ. Τσίπρας κατηγορήσε πριν από λίγα εικοσιτετράωρα τον πρωθυπουργό ότι καλεί σε «αποστασία» βουλευτές. Εσείς δεν έχετε ήδη πάρει στην Κοινοβουλευτική Ομάδα σας τον Γιάννη Μιχελογιαννάκη, που εξελέγη με τη ΔΗΜ.ΑΡ., και δεν έχετε συμφωνήσει πολιτική συμμόρφωση με την κ. Τζάκρη, που εξελέγη με το ΠΑΣΟΚ;

Εδώ μιλάμε για βουλευτές που υποστήριξαν την ομόφωνη απόφαση του κόμματός τους να μην ψηφίσει Πρόεδρο Δημοκρατίας πριν προκηρυχθούν εκλογές. Αυτό δεν έχει σχέση με τους βουλευτές που διαφοροποιούνται από τις πολιτικές των κομμάτων τους, διαπιστώνοντας ότι οι προεκλογικές εξαγγελίες δεν έχουν καμία σχέση με την πολιτική που εφαρμόζουν. Όσο για τις πολιτικές συμμορφώσεις, που συνηθίζονται στο ρευστοποιημένο πια πολιτικό σκηνικό, εγώ πιστεύω ότι χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής, έχω εμπιστοσύνη στις συνεδριακές αποφάσεις και στα όργανα του κόμματός μου. ■